

ledes at høre Tale om en lang Række Overgreb. I dette Tilfælde maa jeg i hvert Fald for mit Vedkommende sige, at hvor ked jeg end var over denne Sag, kan jeg ikke være i allermindste Tvivl om, at jeg i den har handlet saaledes, som jeg burde og skulde handle. Et vil jeg endnu tilføje. Den, som var indstillet forrest paa Listen, og som altsaa var en Seminarist med første Karakter, var endnu at faa den Gang, da Embedsbesættelsen endelig skulde afgøres, medens Nr. 2 allerede var befordret til et andet Embede. Jeg skal nu oplyse, hvorfor jeg ikke kunde tænke paa at lade Nr. 1 komme i Betragtning. Det var et ungt Menneske paa 23 Aar, som endnu ikke havde været Seminarist i et Aar, som endnu manglede en kort Tid i at have tjent et Aar. Da denne Mand hørte, at der var Betænkeligheder med Hensyn til hans Ansættelse, skrev han et Brev til et Medlem af Skoledirektionen, hvori han i en meget arrogant Tone forlangte at faa at vide, hvorfor han ikke skulde være skikket og værdig, og hvori han i det hele udtrykte sig i en Tone af den Beskaffenhed, at jeg er tilbøjelig til at tro, at den ærede Taler selv vilde have følt sig stødt derover. Da det ikke hjalp, skrev han til Amtmanden, at han dog vilde gøre Skoledirektionen opmærksom paa, at det kunde være en betænkelig Sag, om noget saadant skete paa et Tidspunkt, da man forhandlede om Skoleloven. Saaledes optræder en 23aarig Seminarist som Andrager! Forlanger man saa, at Myndighederne skulle give denne Mand dette Embede for at undgaa Konflikt under Forhandlingen om Skoleloven? Ja, Konflikten er jo nu kommen, jeg vidste, at den vilde komme, og jeg kan forsikre den ærede Taler om, at hvis jeg ikke havde været sikker paa at have rent Brød i Posen, skulde jeg nok have vogtet mig for at handle, som jeg har gjort.

H. Holm: Da denne Sag tidligere var til Behandling her i Salen, var det ikke nogen Hemmelighed, at mange havde store — navnlig økonomiske — Betænkeligheder ved den. Men i Folketinget overvandt man dog disse økonomiske Betænkeligheder, fordi man fandt, at det vilde have sin Be-

tydning at faa det Fremskridt i Undervisningen, som kunde naas gennem det formidskede Børneantal i Klasserne og den derved muliggjorte forøgede Klassedeling af Skolerne, og fordi man fandt det rigtigt at forøge Lønningerne for de daarligst lønnede Lærere til de her foreslaaede Summer. Men der var, som sagt, store Betænkeligheder her i Salen, og der var ganske sikkert endnu større Betænkeligheder i Befolkningen ved at gaa til dette Skridt. Og nu er, saa vidt jeg kan forstaa, Udsigten til en Løsning endnu mindre, end den var den Gang, særlig paa Grund af den Holdning, som Regeringen og Landstinget siden har indtaget. Da denne Sag forleden forlod Landstinget, lode Udtalelserne der ikke lovende for Sagens Fremtid. Ordføreren for Landstingsudvalget erklærede, at der var nogle Grænser, som Landstinget ikke kunde gaa ud over i denne Sag. Landstinget kunde paa ingen Maade medtage de private Skoler, og Landstinget maatte nødvendig kræve en Forandring i den hidtil værende Kaldelsesmaade i Retning af det, der nu er foreslaaet af Landstinget. Hvis Folketinget paa disse Punkter fastholdt sin Stilling, vilde Landstinget ikke gaa med til Loven. Samtidig lød der fra den Mand, der saa ofte har faaet en Sag til at strande ved at erklære et eller andet Punkt i den for „absolut uantageligt“, de samme skæbnsvangre Ord, som vi nu have hørt saa tit, at hvis man optog de private Skoler og fastholdt den Kaldelsesmaade, som Loven af 1856 hjemler, vilde det gøre Skoleloven „uantagelig“ for det høje Landsting. Under disse Omstændigheder er der ikke megen Udsigt til, at der kan naas noget Resultat. Jeg tror ikke, man fra Folketingets Side vil kunne opgive Kravet om, at der gives en Støtte til de private Skoler paa Landet i det Øjeblik, da man støtter den offentlige Skole saa stærkt, som det vil ske ved dette Forslag, idet man ellers vilde knuse den private Skole paa Landet. Den vilde ikke kunne bestaa i den Konkurrence, der derefter skabtes. Men Folketinget har ved mange Lejligheder vist, at det vil hævde de private Skolers Eksistens ved Siden af den offentlige Skole, og man vil sikkert